

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van beroep voor de examens van Tilburg University

in de zaak tussen

de heer X, appellant

en

de examencommissie van de Tilburg School of Catholic Theology, verweerster

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 september 2014 (hierna: "het bestreden besluit") heeft verweerster besloten dat appelland de pre-mastercursussen die hij nog moet behalen om toelating tot de master te krijgen mag afleggen in het eerste semester van het collegejaar 2014-2015.

Tegen het bestreden besluit heeft appelland tijdig beroep ingesteld.

Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt, waarna verweerster een verweerschrift heeft ingediend.

Het college heeft het beroep op 23 oktober 2014 ter zitting behandeld. Appelland was daarbij aanwezig. Namens verweerster verschenen Y en Z.

2. Overwegingen

- 2.1 Het college gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden. Appelland volgt de pre-master Theologie, teneinde toelating te verkrijgen tot de masteropleiding Theologie. Appelland dient in de pre-master nog 3 cursussen van in totaal 21 ECTS te behalen, alvorens hij toegelaten kan worden tot de masteropleiding. Appelland heeft verweerster verzocht om extra tentamengelegenheden dan wel vervangende opdrachten voor deze cursussen. Verweerster heeft deze verzoeken van appelland afgewezen bij besluiten van 28 januari 2014, 25 juni 2014, 23 juli 2014, maar heeft bij het bestreden besluit bepaald dat appelland de pre-mastercursussen die hij nog moet behalen om toelating tot de master te krijgen, mag afleggen in het eerste semester van het collegejaar 2014-2015.
- 2.2 In zijn beroepschrift heeft appelland het volgende aangevoerd:
1. dat hij twee masters bezit en meent gerechtigd te zijn met een master te beginnen;
 2. dat hij meent dat geen andere wettelijke regeling zijn grondrecht tot vrij onderwijs mag verhinderen;
 3. dat hij meent dat de bijzondere omstandigheden in zijn geval het volgen en ordelijk afsluiten van de drie vakken heeft verhinderd, wat verweerster niet meegenomen heeft in haar besluit;
 4. dat verweerster niet heeft voldaan aan de formele eisen van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) (zo is appelland niet vooraf gehoord);
 5. dat hij financieel en qua tijd is benadeeld.
- 2.3 Verweerster heeft een uitvoerig gemotiveerd verweerschrift ingediend.

2.4. Zoals ter zitting besproken, houdt partijen verdeeld het antwoord op de vraag of verweerster op goede gronden heeft kunnen besluiten appellant niet reeds per 1 september 2014 toe te laten tot de masteropleiding Theologie.

Het college beantwoordt die vraag bevestigend en heeft daartoe het volgende overwogen.

2.4.1. Belemmering van het recht op onderwijs?

Ingevolge artikel 7.30a, eerste lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) geldt als toelatingseis voor de inschrijving voor de masteropleiding dat aan betrokkene een graad is verleend van de aansluitende bacheloropleiding aan de instelling. Ingevolge artikel 7.30a, derde lid, WHW geldt als toelatingseis voor personen aan wie een dergelijke graad niet is verleend, het bezit van een bewijs van toelating. Het instellingsbestuur verstrekt desgevraagd een bewijs van toelating, indien de betrokkene voldoet aan de door het instellingsbestuur voor de opleiding vast te stellen eisen. De bedoelde eisen worden opgenomen in de OER en komen overeen met de kwaliteiten op het gebied van kennis, inzicht en vaardigheden die moeten zijn verworven bij beëindiging van de bacheloropleiding die is aangewezen als aansluitende opleiding. Ingevolge artikel 4.2 van de OER van de masteropleiding Theologie gelden de volgende vooropleidingseisen: een bachelordiploma Theologie van de TST, of een gelijkwaardig diploma, waarbij studenten bovendien dienen te voldoen aan de kennis en vaardigheden zoals omschreven van de bacheloropleiding Theologie van de TST of een afgeronde pre-master Theologie.

Ter zitting heeft appellant erkend niet aan deze vooropleidingseisen te voldoen. Nu deze vooropleidingseisen een wettelijke basis hebben, ziet het college geen grond voor het oordeel dat de examencommissie appellant op grond van het enkele feit dat hij in bezit is van twee masters (te weten doctoraal pedagogiek en cultuurwetenschappen) reeds per 1 september 2014 had dienen toe te laten tot de masteropleiding Theologie. Anders dan appellant kennelijk meent, houdt ook het grondrecht van vrijheid van onderwijs niet in dat aan de toelating tot de masteropleiding Theologie niet de in de OER nader omschreven toelatingseisen mogen worden gesteld. Nu appellant deze stelling verder niet heeft toegelicht, behoeft zij verder geen bespreking.

2.4.2. Bijzondere omstandigheden?

Onduidelijk is gebleven op welke bijzondere omstandigheden appellant precies doelt. Ter zitting heeft het college appellant expliciet op dit punt bevraagd. Daarop heeft appellant ook bij herhaling van deze vraag geen antwoord gegeven. Nu de examencommissie gemotiveerd heeft aangegeven dat appellant onder geen van de bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 4.2, leden 11 en 12, van de OER valt en bovendien deze niet heeft gemeld volgens de in lid 13 van deze bepaling beschreven procedure, slaagt het beroep van appellant op bijzondere omstandigheden niet.

2.4.3. Schending van de hoorplicht?

Naar het oordeel van het college heeft appellant bij de beoordeling van deze beroepsgrond geen belang meer. Immers, appellant heeft op 1 september 2014 een gesprek gehad met de examencommissie over de afronding van zijn pre-master. Ook heeft op 8 oktober 2014 een minnelijk schikkingsgesprek plaatsgehad. Bovendien heeft appellant ter zitting van het college alle gelegenheid zijn standpunt nader toe te lichten. Daarom valt niet in te zien wat appellant met deze grond in dit stadium van de procedure nog wenst te bereiken.

2.4.4. Benadeling?

Het college begrijpt appellant aldus dat hij stelt dat hij nadelige gevolgen ondervindt van de opgelopen studievertraging. Daarin ziet het college echter geen grond voor het oordeel dat

appellant reeds per 1 september 2014 zou dienen te worden toegelaten tot de masteropleiding Theologie. Deze gevolgen, hoe vervelend voor appellant ook, zijn immers inherent aan de opgelopen studievertraging. De door de examencommissie vermelde praktische bezwaren van onderwijskundige aard daargelaten, staan de geldende toelatingseisen de door appellant verzochte toelating in de weg.

- 2.5. Gelet op 2.4 tot en met 2.4.4. slaagt het beroep van appellant niet en dient dit ongegrond te worden verklaard.

3. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 23 oktober 2014 door het College van Beroep voor de Examens

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.